

***Missa super Da syceram merentibus* ve vícehlasém graduálu literátského bratrstva u kostela sv. Michala na Novém Městě pražském. Hudební analýza polyfonního mešního ordinária [rukopis] : bakalářská práce / Veronika Tůmová ; vedoucí práce: Mgr. Jan Bařa, Ph.D. – Praha, 2019. – 124 s.**

POSUDEK VEDOUČÍHO PRÁCE

Bakalářská práce Veroniky Tůmové představuje sice zdánlivě drobný, ve skutečnosti však velmi důležitý krok na dlouhé a náročné cestě ke kompletnímu edičnímu zpřístupnění repertoáru vícehlasého graduálu literátského bratrstva u kostela sv. Michala na Novém Městě pražském. Ten je, jak známo, jediným dochovaným kompletem polyfonních hlasových knih z poslední čtvrtiny 16. století vzniklým na našem území a tradujícím duchovní tvorbu českých skladatelů. Veronika Tůmová se zhostila analýzy a edice anonymního mešního ordinária *Missa super Da syceram merentibus* zapsaného roku 1573, jehož předlohou se stala duchovní kontrafaktura Josquinova chansonu *Je ne me puis tenir d'aimer*.

Práce, sestávající z textové a ediční části, je členěna do čtyř hlavních kapitol (*Stav bádání, Popis pramene a okolnosti jeho vzniku, Hudební analýza chansonu Je ne me puis tenir d'aimer a Hudební analýza mešního ordinária Missa super Da syceram merentibus*) rámovaných úvodem a závěrem s navazujícím seznamem použitých pramenů a literatury. V kapitole věnované dosavadnímu stavu poznání se Tůmová – s odkazem na nedávno vzniklou práci Natálie Krátké – vhodně soustředí pouze na základní informace a soustředí svou pozornost na přehled edičního zpřístupňování rukopisu. Kapitola *Popis pramene a okolnosti jeho vzniku* se věnuje kontextu vzniku officia, jež bylo roku 1573 do pramene zapsáno mezi prvními a jehož donátorem byl jeden ze starších svatomichalského literátského bratrstva Tadeáš Aquillinus Pražský. K jeho osobě se autorka snaží přinést dosud známé informace, přičemž konstatuje, že jeho příbuzenský vztah ke dvěma jiným Aquillinům (Vorličným) zůstává nejasný. Přesto si dovoluji upozornit na pozoruhodný vztah svatomichalského graduálu ke královéhradeckým polyfonním pramenům, s nimiž ho pojí nejen konkordance, ale též předlohy některých mešních ordinárií. To je i případ duchovní kontrafaktury Josquinova chansonu *Je ne me puis tenir d'aimer*. Centrálním bodem textové části práce je podrobná analýza jak předlohy, tak samotného mešního ordinária. Výsledkem jsou přehledné tabulky, jež zachycují podstatné strukturální parametry jednotlivých skladeb. Veronika Tůmová nadto vysledované stylové prvky zasazuje do kontextu dobové kompoziční nauky o parodické mši a pokouší se i o srovnání se dvěma ordinárii ze stejného pramene, jejichž autory jsou Jan Trojan Turnovský a Jiří Rychnovský. Závěry jsou ovšem zatím natolik obecné, že neumožňují blíže určit dosud anonymního autora *Missy super Da syceram merentibus*, což však ani nebylo cílem této práce.

Ediční část je zpracovaná velmi svědomitě a pečlivě, nechybí ani spartace Josquinovy předlohy. Uvážíme-li skutečnost, že se jedná o autorčino první detailní setkání s tímto repertoárem, nelze edici hodnotit jinak než jako úctyhodný výkon.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze, dne 14. července 2019

Mgr. Jan Bařa, Ph. D.